

Depersonalized Tzedakah: The Pros and Cons of Giving Charity Through Tzedakah Organizations

Source Sheet by Yossi Prager

1. כתובות ס"ז ב

מר עוקבא הוה עניא בלשיבביתיה דהנה רגיל כל יומא דלשדי ליה ארבעה זוזי בצנינרא דלשא. (יום אחד) [יומא חד] אמר: איזיל איחזי מאן קעביד בי ההוא טיבותא. ההוא יומא נגהא ליה למר עוקבא לבי מדרשא, אהניא דביתהו בהדיה. כיון דחזויה דקא מצלי ליה לדשא, נפק בתרייהו. רהוט מקמיה, עיילי לההוא אתונא דהנה גרופה נורא, הוה קא מיקליין כרעיה דמר עוקבא. אמרה ליה דביתהו: שקול כרעיק אותיב אפרעאי. חלש דעתיה, אמרה ליה: אנא שכיתנא בגויה דביתא ומקרבא אהנייתי. ומאי כולי האי? דאמר מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב הונא בר בינא אמר רבי שמעון חסידא, ואמרי לה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: גוח לו לאדם שיימסור עצמו לתוך כבשן האש, ואל ילבין פני חברו ברבים.

Mar Ukva had a pauper in his neighborhood, and Mar Ukva was accustomed every day to toss four dinars for him into the slot adjacent to the hinge of the door. One day the poor person said: I will go and see who is doing this service for me. That day Mar Ukva was delayed in the study hall, and his wife came with him to distribute the charity. When the pauper saw that someone was turning the door, he went out after them to see who it was. Mar Ukva and his wife ran away from before him, and they entered a certain furnace whose fire was already raked over and tempered but was still burning. Mar Ukva's legs were being singed, and his wife said to him: Raise your legs and set them on my legs, which are not burned. Understanding that only his wife was spared from burns, because she was more worthy, Mar Ukva became distraught. By way of explanation, she said to him: I am normally found inside the house, and when I give charity, my assistance is ready and immediate, insofar as I distribute actual food items. Since you distribute money, which is not as readily helpful, my aid is greater than yours. The Gemara asks: And what is all this? Why did they go to such extreme lengths to avoid being discovered? As Mar Zutra bar Toviya said that Rav said, and some say that Rav Huna bar Bizna said that Rabbi Shimon Ḥasida said, and some say that Rabbi Yoḥanan said in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: It is preferable for a person to deliver himself into a fiery furnace so that he not whiten the face of, i.e., embarrass, his friend in public.

2. שבת ק"ד א:

אמרי ליה רבנן לרבי יהושע בן לוי: אתו דרדקי האינדא לבי מדרשא ואמרו: מיילי דאפילו בימי יהושע בן נון לא איתמר כוותיהו... גימ"ל דל"ת — גמול דלים. מאי טעמא פשוטה כרעיה דגימ"ל לגבי דל"ת — שכן דרכו של גומל חסדים לרוץ אחר דלים. ומאי טעמא פשוטה כרעיה דדל"ת לגבי גימ"ל — דלימציה ליה נפשיה. ומאי טעמא מהדר אפיה דדל"ת מגימ"ל — דליתן

ליה בצניעות, כי היכי דלא ליכסיה מיניה.

The Sages said to Rabbi Yehoshua ben Levi: Young students came to the study hall and said things which were not said even in the days of Joshua bin Nun... *Gimmel dalet* means give to the poor [*gemol dalim*]. Why is the leg of the *gimmel* extended toward the *dalet*? Because it is the manner of one who bestows loving-kindness to pursue the poor. And why is the leg of the *dalet* extended toward the *gimmel*? It is so that a poor person will make himself available to him who wants to give him charity. And why does the *dalet* face away from the *gimmel*? It is to teach that one should give charity discreetly so that the poor person will not be embarrassed by him.

3. בבא בתרא "א:ט"ז

אמר רבי חייא בר אבא רבי יוחנן רמי כתיב לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות וכתיב לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות שתי צדקות הללו למה אחת שמצילתו ממותה משונה ואחת שמצילתו מדינה של גיהנם ואי זו היא שמצילתו מדינה של גיהנם ההוא דכתיב ביה עברה דכתיב יום עברה היום ההוא ואי זו היא שמצילתו ממותה משונה נותנה ואינו יודע למי נותנה נוטלה ואינו יודע ממי נוטלה נותנה ואינו יודע למי נותנה לאפוקי מדמר עוקבא נוטלה ואינו יודע ממי נוטלה לאפוקי מדרבי אבא ואלא היכי ליעביד ליתבי לארנקי של צדקה

Rabbi Hiyya bar Abba says: Rabbi Yohanan raises a contradiction. In one place it is written: "Riches profit not on the day of wrath, but charity delivers from death" (Proverbs 11:4), and elsewhere it is written: "Treasures of wickedness profit nothing, but charity delivers from death" (Proverbs 10:2). Why these two verses about charity, that it delivers from death? One teaches that charity delivers from an unnatural death in this world, and one verse serves to teach that charity delivers from the judgment of Gehenna in the World-to-Come. And in which verse is that charity delivers from the judgment of Gehenna? It is in that in which "wrath" is written, as with regard to the day of judgment it is written: "That day is a day of wrath" (Zephaniah 1:15). And which is that which delivers from an unnatural death? It is the type in which one gives without knowing to whom he gave it, and the other one takes it without knowing from whom he took it. One gives it without knowing to whom he gave it, this serves to exclude the practice of Mar Ukva. The one takes it without knowing from whom he took it; this serves to exclude the practice of Rabbi Abba, who would render his money ownerless, so that poor people would come and take it without his knowing whom he helped. Rather, how then should one act? The best method is to put the money into the charity purse.

4. משנה תורה, הלכות מתנות עניים "ט"

(ט) פחות מזה שידע הנותן למי יתן ולא ידע העני ממי לקח. כגון גדולי החכמים שהיו הולכין בסתר ומשליכין המעות בפתחי העניים. וכזה ראוי לעשות ומעלה טובה היא אם אין הממזין בצדקה נוהגין כשורה: (י) פחות מזה שידע העני ממי נטל ולא ידע הנותן. כגון גדולי החכמים שהיו צוררים המעות בסדיניהן ומפשילין לאחוריהן ובאין העניים ונוטלין כדי שלא יהיה להן בושא:

(9) A lower level than that is an instance when the giver knows to whom he is giving, but the poor person does not know from whom he received. An example of this were the great Sages who would go in secret and throw money into the doorways of the poor. This is a worthy way of giving charity and it is a good quality [to express] if the trustees of the charitable fund are not conducting themselves appropriately.

(10) A lower level than that is an instance when the poor person knows from whom he took, but the donor does not know to whom he gave. An example of this were the great Sages who would bundle coins in a sheet and hang them over their shoulders and the poor would come and take them so that they would not be embarrassed.

5. בבא בתרא ט' ב:ח'

וְאָמַר רַבִּי יִצְחָק כָּל הַנּוֹתֵן פְּרוּטָה לְעֵנִי מִתְבָּרַךְ בְּשֵׁשׁ בְּרָכוֹת וְהַמְפִּיֵּסוֹ בְּדַבְרִים מִתְבָּרַךְ בְּאַחַת עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת....

And Rabbi Yitzhak says: Anyone who gives a *peruta* to a poor person receives six blessings, and whoever consoles him with words of encouragement receives eleven blessings.

6. ישעיהו נ"ח:ז'

(ז) הָלוֹא פָּרַס לְרַעֲבֵל לֶחְמֶךָ וְעֵנִיִּים מְרוּדִים תְּבִיא בֵּית כִּי־תֵרְאֶה עֶרְם וְכִסְיָתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם:

(7) It is to share your bread with the hungry, and to take the wretched poor into your home; When you see the naked, to clothe them, and not to ignore your own kin.

7. משנה אבות א':ה'

(ה) יוֹסֵי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר, יְהִי בֵּיתְךָ פְּתוּחַ לְרוּחָהּ, וְיִהְיֶוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵּיתְךָ,

(5) Yose ben Yochanan (a man) of Jerusalem used to say: Let thy house be wide open, and let the poor be members of thy household.

8. תוספתא שקלים (ליברמן) ב'

...כִּשְׁם שֶׁהִיְתָה לְשַׁכַּת חֲשָׂאִין בְּמִקְדָּשׁ כִּךְ הִיְתָה בְּכָל עִיר וְעִיר, מִפְּנֵי שֶׁעֲנִיִּים בְּנֵי טוֹבִים מִתְפָּרְסִין מִתּוֹכָהּ בְּחֵשִׁי.

(16) ...As there was a chamber of privacy in the temple, there was also one in every city, because the poor of good families secretly received their sustenance there.

9. אהבת חסד, חלק שלישי ז'

(א) כְּתִיב בְּקִרְא (תהלים מ"א ב'): "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דֵּל בְּיוֹם רַעַה יִמְלֹטָהּ ה'". הִנֵּה הִשְׁכֵּלָה אֵל הַדֵּל יֵשׁ בְּכִמְהָ פָּנִים.... וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁהוּא דֵּל בְּמִמּוֹן, מִצּוֹי שְׁחֹסֵר לוֹ מִכָּל הַדְּבָרִים הַעֲקָרִיִּים שֶׁשִׁיךְ

להאדם, והוא: אכילה, בגד, בית....
 וכל דבר ודבר מאלו השלשה, יש בו השכלה רבה, איך להגיע אותו לו, באפן שיקבל הדל מזה רב תועלת ובטרחת מעוטה. הינו, אם הוא מלווה לו מעות, או שנותנם לו במתנה, הוא מתכוון שיהיה מזה רב תועלת להדל, שנותנם לו בשעה שהפרות בזול, או כשנותן לו איזה דבר מתנה, הוא מצמצם שיהיה מקרבא הניתא (ההנאה קרובה, כלומר, שיתן לו דבר שיוכל להנות בו מיד, לא שיצטרך ללכת לקנות וכיוצא בו), כגון שנותן לו איזה בגד ללבוש או פת אפויה, וגם טורח בעצמו להוליך לביתו.

(ב) והנה כל דברינו נובעים ממאמר הגמרא (סכה מ"ט): אין צדקה משתלמת, אלא לפי חסד שבה, שנאמר (הושע י"ב): "ורעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד". ופרש רש"י, וזה לשונו: לפי גמילות חסד שבה. הנתנה היא הצדקה, והטרח הוא החסד, שנותן דעתו ולבו לטובתו של עני, שלא ילך המעות לאבוד.

10. כתובות ס"ז ב

מִרְ עוֹקְבָא הָוָה עֲנִיָא בְּשִׁיבּוּתִיהּ דְּהוֹנָה רְגִיל לְשִׁדְוֵי לִיהּ אֲרַבְעָ מֵאָה זֻזֵי כָּל מַעְלֵי יוֹמָא דְּכִיפּוּרָא. יוֹמָא חַד שְׁדַרְיָנְהוּ נִיְהֵלִיהּ בְּיַד בְּרִיהּ. אֲתָא אָמַר לִיהּ: לֹא צָרִיךְ. אָמַר מֵאֵי חֲזִית? חֲזֵאי דְקָא מְזַלְפֵי לִיהּ יֵין יִשָּׁן. אָמַר: מְפַנֵּק כּוּלֵי הָאֵי! עֵיפִינְהוּ וְשְׁדַרְיָנְהוּ נִיְהֵלִיהּ.

Mar Ukva had another pauper in his neighborhood, and Mar Ukva was accustomed to send to him four hundred dinars every eve of Yom Kippur. One day he sent the money to him by the hand of his son. The son returned and said to him: The poor individual does not need the charity. Mar Ukva said: What did you see? He said, I saw them spilling old wine on the ground for him, to give the room a pleasant smell. Mar Ukva said: If he is pampered this much, then he needs even more money. He doubled the funds and sent them to him.

11. משנה תורה, הלכות דעות א"ה

.. ומצוין אנו ללכת בדרךכים האלו הבינונים והם הדרךכים הטובים והישרים שצאמר (דברים כח ט)
 "והלכת בדרךיו":

(ו) כִּי לְמַדּוֹ בְּפִרְוֹשׁ מְצוּהָ זֹאת. מֵהָ הוּא נִקְרָא חֲנּוּן אִף אֶתְהָ הָיָה חֲנּוּן. מֵהָ הוּא נִקְרָא רַחוּם אִף אֶתְהָ הָיָה רַחוּם. מֵהָ הוּא נִקְרָא קְדוֹשׁ אִף אֶתְהָ הָיָה קְדוֹשׁ. וְעַל דֶּרֶךְ זֶה קָרְאוּ הַנְּבִיאִים לְאֵל בְּכָל אוֹתָן הַכְּנֻיִין אֲרֹךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד צְדִיק וְיִשָּׁר תְּמִים גְּבוּר וְחֹזֵק וְכִיּוֹצֵא בְּהֵן. לְהוֹדִיעַ שֶׁהֵן דְּרָכִים טוֹבִים וְיִשָּׁרִים וְחַיֵּב אָדָם לְהִנְהִיג עֲצָמוֹ בְּהֵן וּלְהִדְמוּת אֱלֹהֵי כִפֵּי כַחוֹ:

(5) We are commanded to walk in these intermediate paths - and they are good and straight paths - as [Deuteronomy 28:9] states: "And you shall walk in His ways."

(6) [Our Sages] taught the explanation of this mitzvah: Just as He is called "Gracious," you shall be gracious; Just as He is called "Merciful," you shall be merciful; Just as He is called "Holy," you shall be holy;

In a similar manner, the prophets called God by other titles: "Slow to anger," "Abundant in kindness," "Righteous," "Just," "Perfect," "Almighty," "Powerful," and the like. [They did so] to inform us that these are good and just paths. A person is obligated to accustom himself to these paths and [to try to] resemble Him to the extent of his ability.